

[Finansministeren.]

ærede Medlem erklærede den Gang: det var jo ganske ligegyldigt, hvilke Tal Finansministeren skrev op paa et Stykke Papir, for de havde jo intet med Virkeligheden at gøre. Det lykkedes at faa det Regnskabsaar afsluttet med en god Balance, og det troede jeg, der var Grund til at glæde sig over. Men jeg forstaaer jo, at man fra det ærede Medlems Side, maaske ogsaa fra andre Sider, er ked af det, og hvis man ser det ud fra det Synspunkt, at Forudsigelserne ikke slog til, er det jo ogsaa bedrøveligt. Men det er dog Realiteterne, der bør være det virkelig interessante, og jeg synes, at man har Grund til at være tilfreds med, at et Regnskabsaar slutter med Balance, trods de mange Forudsigelser fra andre Partiers Side om, at der vilde blive stort Underskud. Vi kan ikke fra Regeringens Side gøre Partiet Venstre den Glæde at skaffe Underskud paa Statsregnskabet, alene for at dets Forudsigelser kan slaa til; det maa de ikke vente af os.

Det eneste, det ærede Medlem nævnte med Hensyn til Realiteterne i Finanslovsforslagets Tal, var, at der ikke var budgetteret et Beløb til Dækning af Kurstab ved Betalingen af den udenlandske Gæld. Men det er jo ikke noget nyt for Tinget her. Ethvert Medlem af Tinget vilde, selv om de ikke havde set Forslaget nærmere efter, vide det, for det meddelte jeg udtrykkeligt, da jeg fremlagde Finanslovsforslaget. Og dette er jo allerede et Fremskridt fra den Tid, da man udarbejdede den Slags Forslag fra Venstres Side. Da gjorde man ikke opmærksom paa, at der ikke var budgetteret Kurstab, da budgetterede man nemlig aldrig Kurstab. Det var noget, der først blev indført, da jeg første Gang blev Finansminister. Men jeg gjorde mere; jeg gjorde ikke alene opmærksom paa, at der ikke var budgetteret Kurstab, men jeg sagde: det maa blive en Opgave for Regering og Rigsdag at sørge for, at der ikke alene budgetteres, hvad der skal til, ved tredje Behandling, men at der ogsaa skaffes Dækning derfor. Og saa langt har Venstre aldrig nogen Sinde været i sin vildeste Fantasi.

Det ærede Medlem omtalte ikke andre Ting paa Finanslovsforslaget, hvor det ærede Medlem kom ind paa Enkeltheder, og jeg tror derfor, jeg har Lov til at sige, at jeg ikke behøver at foretage en ny Gennemgang af Finanslovsforslaget. Men jeg skal sige, at aldrig nogen Sinde har vist nogen Finansminister været ude for en saa-

dan Vanskelighed med Hensyn til Budgettet for det kommende Aar som netop i dette Tilfælde. Det skulde ærede Medlemmer, selv om de tilhører andre Partier, prøve at anerkende. De skulde prøve at anerkende, at det at stille et Budget paa Benene paa en saa god Maade, som det er muligt under Forhold, hvor man ved, at det alt sammen kan skifte, inden Forslaget kommer til anden eller tredje Behandling, er ikke nogen let Sag. Hvis det var saadan, at man kunde undlade at stille et Budget op, vilde det maaske i og for sig være det klogeste. Men det kan man ikke, og derfor maa Rigsdagen under Budgettets Behandling følge Udviklingens Gang paa de Omraader, som Budgettet omfatter, og sørge for, hvor det viser sig, at Kronekursens lave Værdi medfører saadanne Konsekvenser for Budgettet, at det bliver nødvendigt at skaffe ekstraordinær Balance, at man saa skaffer Indtægterne dertil; saadan er Vejen, og saadan er Vilkaarene for den Rigsdag, der vil gøre det Arbejde, der skal gøres.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte endvidere om, at det danske Finanssstyre var slet. Ja, det har vi jo hørt saa mange Gange før. Jeg skal ikke være den, der foretager en Vurdering i Øjeblikket, jeg overlader Vurderingen til dem, der vil sammenligne det Finanssstyre, der har været, med det, der er nu. Men det ærede Medlem sagde, at man kunde jo tydeligt se, hvordan det danske Finanssstyre afspejlede sig i Kronens Nedgang i disse Dage. Har man nogen Sinde hørt noget saa fantastisk fra en Talerstol! (*Madsen-Mygdal*: Det har jeg aldrig sagt!). Det ærede Medlem siger, at det er det danske Finansstyres Skyld, at Kronen i Øjeblikket gaar ned, men enhver, der kender det mindste til det, ved, at det er fordi Sterlingen gaar ned i Forhold til andre internationale Værdier, og fordi den danske Krone følger Sterlingen. Det danske Finanssstyre har intet som helst at gøre med Kronenedgangen, som det ærede Medlem tror, og som det ærede Medlem udtalte. (*Madsen-Mygdal*: Det sagde jeg ikke!). Hvis det ærede Medlem har fortrudt sin Udtalelse, er det naturligvis kun heldigt for ham selv, for den Slags Udtalelser staaer aldrig længere, end til Solen staaer op, og der kan blive Lys over dem; de kan kun fremsættes, hvor der ikke er tilstrækkelig Oplysning om Tingene. Men det er jo ikke noget nyt, at det danske Finanssstyre bliver beskyldt for, at det er dets Skyld, at Kronen er